

BISERIC'A SI SCOL'A.

Fóia bisericesca, scolastica, literaria si economica.

Ese o data in septemana : Duminec'a.

Pretinlu abonamentului :	Pretinlu insertiuniloru :	Correspondintiele se se adreseze Redactiunei dela „BISERIC'A SI SCOL'A“ in Aradu, la institutul pedagogicu-teologicu, era banii la secretariatulu consistoriului romanu ortodoxu din Aradu.
Pentru Austro-Ungari'a pe anu . . . 5 fl.—cr.	Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte 4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.	
„ „ „ „ jum. anu 2 „ 50 „		
Pentru Romani'a si strainetate pe anu 7 „ — „		
„ „ „ „ „ j. a. 3 „ 50 „		

Demnitatea Preotimei

si

Védi'a bisericeii gr. ort.

(Continuare si fine.)

b) Cuventulu, predic'a séu oratori'a in biserica'nóstra inca este mediloculu celu mai principalu pentru scopulu bisericeii. Cuventarea a fostu dela M. Cristosu totdeuna in biserica ortodoxa. Si sa urmatu si se urméza si astadi pre sate; se cetescé din Cazanie, din Chiriacodromu etc. Unoru frati preoti facuti din Domni li se paru aceste carti prea de josu si nu cetescu din ele, éra pentru predica inca nu se prepara.

Predicatori si autori noi de predici inca nu avem. Diecesele nóstre inca nu a preparatu atari barbati. Cari suntu predicatorii nostri? Cari suntu autorii prediceilor romane? Eu nu cunosc de cât: Chiriacodromionulu de Andreiu Siagun'a; predicele traduse dupa Meniatu; Predicatoriulu din Bucuresci din anii 1857 si 1858. si cele din fóiea Biserica' ortodoxa. Predicele de Andreievici din Bucovin'a, si Traducerile de Gavrielu Munteanu la Buzeu.

Alte aparitiuni mici inca nu le putemu numi predici si nici pe autorii loru predicatori.

Cu tóte acestea, totu ne putemu ajuta pentru a predicá, de órece parochienii nostrii nu suntu pretendiosi; ei astépta se le cuventamu pe basa evangelica, scurtu si la intielesu. Cuvintulu se fie cu sembure si evlaviosu; se aiba materia instructiva, ca se póta cugeta la ea si dupace ese din biserica, pentru a-se putea corecta in gresielele loru. In totu casulu se fimu prudenti si cu precautiune la argumentele ce aducemu de a intemea invetiatur'a nóstra, ca se nu zidim ceva pre nasipu „ca barbatulu care si-a zidit casa sa pre nasipu, lovindu-o vînturile si rîurile, o au surpatu.“

c) Altu medilocu principalu pentru pietatea crestiniilor, si pentru ai atrage la cultulu divinuu este: cântarea bisericesca. Acestu medilocu inca sa negligatu in biserica romana, încât mai nu cunoscemu uniformitatea tonulu in bisericile române. Cunoscemu tonulu Saltichiei-grecescu-regulatu pre note, dupa care suntu compuse cele 8 glasuri in bisericile Romaniei. Tonulu acest'a fiind „nasalu“ nu multiamesce audiulu crestiniilor romani si nu-i atrage la cultulu divinuu nici le sadesece pietate.

Mai cunoscemu tonulu amestecatu din bisericile Archiepiscopiei, care fiind ineurcatu neregulatu si instruat dupa pracsu in fellurite moduri, inca respinge audiulu publicului inteligentu.

In urma mai este tonulu vaetatosu alu bisericeii gr. cath., care a intratu si prin bisericile gr. ort. ale Dieceselor Aradului si Caransebesiului. Aru trebui se se aduca uniformitate in cantarile bisericesci romane nationale si tonulu fundamentalu se fie bisericescu nationalu, inse intocmitu cu scopu a atrage inim'a la pietate.¹⁾

Necesitatea de a cultiva music'a bisericeii romane e neaperata, ca e o arta: ca e o insulfetire pentru poporu, ea trebuie se fie cunoscuta si poporului ca si elu canta acasa unele tropare ale prasniceilor si acestea suntu instructive. Cultivarea cantarilor bisericesci nu o putemu face in Lipsca nici in Wiena, ci in Bucuressti, càci trebuie se nisumim la uniformitate si la solidaritatea ocupatiunelor si medilóceloru in biserica romana nationala.

Scopulu cantarilor in biserica romana, nu este numai de a atrage atentiunea crestiniilor la invetiaturile cari le preda biserica, ci de a-le destepta si idei mai inalte si sentiaminte umane si asia a sadi la inim'a loru pietate. Astadi in rari locuri se ajunge acestu scopu, de acest'a din

¹⁾ Canonulu, 15 aln Sobor. VI.

di in di remanu bisericele, totu mai góle. Dreptu acesteia si preotii sunt a se silésc a avea la biserica cantareti cu talentu, cu glasu melodiosu, cu voce si cu eufonie, atunci voru veni crestini si din alte parochii, ca sei auda. Diecesele ar fi se trimita barbati anume ca stipendisti pentru ase culava in musica bisericesca. Astfelu cand mergemu pre la catedralele nóstre se audimu câte ceva mai deosebitu si se se póta instrúa clericii si pedagogii si cu aceste sciintie.

III.

Presentarea si purtarea preotiloru in afara de biserica, déca este corespundietorie ridica demnitatea lor, la din contra detrage pretiulu lor.

Presentarea precum e prescisa a fi la seversirea st. taine cu acuratetia si imbracati in ornate asia si afara de biserica, in societate trebue se ne prezentamu cu demnitate si in reverende. ¹⁾ Cand se afla preotulu la economia — fresce — nu se cere acést'a. Altfeliu intimpinamu pre alocurea preoti cari nu-i putemu cunósce de suntu preoti. Si afland cá suntu preoti, ei detragu cu presentarea loru necorespundietorie din pretiu si din vadi'a bisericii.

Totu asemenea vorbirea, conversarea in societate fara tactu, fara bunulu tonu inea detrage din vadia. „De cuvintele desiarte te fereste.“ ²⁾

Purtarea necuviintiosa la carciume, prin alte locuri nepotrivite séu prin neiatielegeri si cert'a aduce desconsiderarea. ³⁾ Preotulu trebue se fie cum cere st. Ap. Pavelu: „Se cade preotulu se fie fara prihana, barbatulu unei mueri, treadiu la minte, intregu in intieptiune, cucernicu, ciu-stitu, iubitoriu de streini, invetiatoriu, nebetivu, nesfadnicu, necamatarnicu, blandu, nefatiarnicu, nezavistnicu, neubitoriu de argintu, casa sa binechivernisandu, avendu fii ascultatori. De nu scie cineva chivernisi de casa sa, cum va pestra grije de biserica lui. Dumnedieu?“ Se fie cum cere st. Ioan Gura de aur: „Diamantu intre celelalte pietri.“ Astfelu numai póte fi cuventulu seu ascultatu si póte aduce pacea si dragostea Dlui Christosu intre fii sei sufletesci. Cu patimile: betia, lacomia, mandria, zavistia si cu lena, invetia a-lu urma si crestinii sei. Altfeliu acesteia sunt greu pedepsite de st. Canonu. De pedépsa au se se genedie preotii fatia de parochienui, sei ca pariutele fatia de fii sei numai cu exemple bune putemu propasi. „Asia se luminea lumin'a vóstra, ca vedlendu faptele vóstre cele bune, se marésca pre Tatalu vostru, celu din ceriuri.

Mai este de lipsa se propasimu si in sciintie si in cunoscentie cu timpulu. Trebue se repétamu studiile teologice si pedagogice, cari sau inbunatatitu din anu in anu, trebue se tinenu jurnale de specialitatea teologica; éra st. Scriptura se ne intrecemu a-o ceti pana a-o sei de rostu. Atunci nu remanemu muti la unele intrebari, nici ne vomu indoi in unele rituali.

In fine rezultatulu ocupatiunii si chemarii preotiesci, este acela alu vietii crestinesci: faptele cele bune si virtutile, éra cu acést'a vieti'a de veci. „Déca ai hranitu ai adapatu, ai imbracatu pre unulu din acesti mai mici, pre mine mai ajutatu, intru imparatia ceriului,“ fericiti cei milostivi ca aceia se voru milui, ¹⁾ la plangerea seracului — cere st. Joanu Gura de aur — ajutalu, povetuescelu si mangaielu.“ Pre cei fara carte invetiai, luminédiai. Deci avemu se infintiamu scóle corespundietore; studiulu religiunei se-lu predanu gratuitu Dumineca si serbatórea, ca altfelu se preda reu pre alocurea. Se ingrijimu de copii seraci ai invetiá si dela alu 14 ani ai aplica la meserie, ca se si póta castiga pana; se ingrijimu de nenorocitiu parochiei, de ologi de orbi etc. si se le strangemu in biserica mila. Dumineca si serbatórea se ne consultamu cu parochienii asupra lipseloru scólei si sei indemnamu a face ceva „Cine va lasa dobitoculu sambata se cada in gróga si nu-lu va scóte? De omenii nenorociti se nu ne grijimu Dumineca si serbatórea? se incercamu incetu incetu a face ca alte natieni culte scoli corespundietorie, chor, casa de seraci, casa de bolnavi, casa de lucru.“ ²⁾ Se ingrijimu de religiositatea, de moral'a si buna starea parocheniloru. Astfelu „lumin'a nóstra nu va fi suptu obrocu, ci in sfastnicu; va luminá tuturor si demnitatea nóstra si a bisericii se va ridica. Cuventulu nostru atunci va fi primitu cu caldura“ si va crea parochieni, cari ne voru pretiui si ajuta.

Si dupa medilócele statutulu organicu putemu delatura multe pasiuni si putemu face multe bunatati in fie care parochie, cât de seraca ar fi ea, „Ce nu póte unulu, doi séu trei multe potu face.“ Se ne ferimu in sa a dictá, ci se convingemu si asia se atragemu pre parochienii la povetiele nóstre si pre cei evlaviosi si zelosi se-i atragemu in Comitetulu parochialu si in Epitropie si se-i onoramu cu distingerele bisericeii.

Sciunu ca intimpinamu in fie care di la tóta fapta buna o indoita dosa de nemultiamire. Dara apelamu la rabdare si suferintia si la staruintia, ca prin acesteia au inaintatu crestinismulu. Se ne mangaemu, ca atunci cand facemu fapta buna ori virtute ajungemu doua lucruri, unulu ca in-

¹⁾ Canonulu 27 alu Soborulu ecum. alu VI.

²⁾ Pavelu catra Tim. c. 2. v. 16.

³⁾ Canonulu 71 alu Soborulu alu „VI-lea“ si canónele apostolesci 42, 43, si 54.

¹⁾ Ev. Mateiu c. 5. v. 6.

²⁾ Can. II alu Sobor. IV.

vingemu zavistia si ori ce reutate, ca cu astfelu de arme rari se potu lupta cu noi, altu lucru, ca sustinemu demnitatea preotiloru si vadi'a bisericii, si suntemu mangaiati inlauntrulu nostru.

Sciu eu si a-mu experimentatu — durere — ca nu numai intre crestini si invetiatori, dar tocmai si intre preoti este zavistie si invidie. St. Ap. Petru scrie: „Amu avutu a suferi chiar si dela frati.“

Asia este! zavistia si-a aflatu lacasiu in unele parti si la omenii bisericii. Intimpinamu preoti, cari nu potu suferi pre fratele loru era lumea rea se bucura si ride. Pre preotii zelosi cari facura scóli corespundiatórie, cari facura choru, cari i-si castiga popularitate, nici chiar unii protopopii nu-i potu suferi.

Ati cetitu pre la sínóde in Rapórtele consistóreloru ca s'a recomandatú vre unu preotu? Si se nu fie nici unulu de aceia cari au facutu preste datoría sa? S'a aretatu, daca protopopulu a facutu ce sa facutu. Aru trebú stimati, incurajati, cei ce-si facu datoría séu cu zelu facu preste datorie. Era fratii cei lingusitori, cari sioptescu felurite mintiuni de intriga si din zavistie se nu fie ascultati. Ci frati zelosi — sciindu ca uleiulu ese deasupra apei, se nu se desguste; se nu cadia la indiferentismu, ci se starúesca a face binele.

Biserica' a nóstra ne da putere cerésca si noi preofii avemu a preda scóla de insufletire de taría de fapte bune; scóla de jertfe si de caracteru. Ce alte predamu noi prin pomenirea fapteloru santiloru si martiriloru, cari i pomenimu in fie care di?

Dreptu acestea si parochienii nostri se auda si se vada la noi fapte, cari se constateze ca suntemu urmatorii acoloru santi „Parinte, pre cari mi-ai datu mie voiu, ca unde suntu eu si ei se fie cu mine; se fie una precum tu parinte intru mine si eu intru tine... ca se fie deseversiti.“ St. Joan Ev. c. 17. v. 21—24.

y.

Cuventare

pentru duminec'a a X-a dupa Rosalie.

„Adeveru dicu voue de veti avea credintia ca graantiulu de mustariu, veti dice muntelui acestuia: treci de aici colo si va trece.“ (Mat. XVII. 20.)

La intrebarea apostoliloru, de ce nu au potutu se vindece pre celu lunaticu, Mant. Cristosu li spune apriatu caus'a: „Pentru necredintia vostra.“ Si déca ar petrece Iub. A. Mantuitoriulu si acuma eu trupulu pre pamentu si l'ar intrebá cineva de ce se imputinéza faptele bune, se rarescu virtutile, se strica moravurile, era pecatele sporescu pe di ce merge, altu respunsu de siguru nu ni ar dá decatú numai ca si

Apostoliloru. Ni-ar dice, adeca si noue: Tóte aceste se intempla pentru necredintia nóstra!

Privindu noi apoi la vietuirea nóstra preste totu, nesmintitu vomu trebú se recunóscemu ca asia e intru adeveru. Séu ce? Avemu noi dóra credintia tare si neclatita, credintia carea se mute si muntii? Avemu noi adeca credintia, carea se ispravésca fapte nobile, fapte maretie si mari precum au ispravitu Apostolii si de Ddieu incununatii martiri?

Candu nenorocirile navalescu din tóte partile asupra nóstra, candu elementele nimítescu averile nóstre, candu mórtéa fara de mila sta se ni rapésca pre iubitiu nostri, de cari indatinarea si firea, sangele si inim'a ne léga culegaturile cele mai gingasie si tari, candu sufletele nóstre suntú intristate pana la mórté si noi ori incatro cautamu nu vedemu scapare, nu mangaeare, nu ajutoriu. — atunci dá! atunci ni luamu refugiulu la credintia, atunci promitemu indreptare, atunci invetiamu a ne rogá, atunci ca omulu din evangelia ingenunchindu si noi strigamu: „Credú Dómné. ajuta necredintiei mele“ (Marcu IX. 25.) Candu inse sórtea slabesce din loviturile sale, candu primejdi'a trece, candu se uita dorerea, uitata esté si credintia, uitate propunerile nóstre bune, uitata légea uitatu si Ddieu. Dar ce dice scriptur'a despre astfelu de crestini? Dice ca ei pre Ddieu „nu l'au cunoscutu, nici l'au priceputu, intru intunerecu ambla“ (psalm. 81. 5.) Inse Iub. A. Ddieu nu ne-a chiamatu pre noi spre intunerecu, ci spre lumina, nu ne-a chiamatu la mórté, ci ca prin credintia se avemu viétia de veci. „Ca credindu se aveti viétia de veci.“ (Ioan XX. 31.) dice evangelistulu. Credintia este deci viétia, este mantuire. Din contra necredintia este intunerecu, este mórté vecinica. Celu ce nu crede se osándesce.

De aci inse vedemu primejdi'a la carea se espunu cei ce se lapada de credintia ori nu au credintia. Ca se nu piéra cineva din voi din lips'a credintiei, mi tienu de datorintia a vi areta astadi ce este credintia. Fiti deci cu bagare de sama.

Credintia este o virtute de capetenie, o virtute carea caracteriséza pre crestinu. Crestinulu fara de credintia nici nu se póte intipui, cá-ci indata ce s'a stersu din sufletulu lui acésta virtute, stersu-s'a si densulu din numerulu alesiloru ala carora capu neveditu este Cristosu Domnulu. Asia dara credintia este o virtute crestinesca. Dar ce intielegemu prin cuventulu „virtute.“ O insusire frumósa, buna, nobila si mantuitoria, ce resare in sinulu crestinulu din sementia binecuvantata a invetiaturiloru lui Cristosu, dica teologii. Ati veditu colorile, cunoscti mirosulu unei flori? Ceea ce suntú colorile si mirosulu, pentru flóre, aceea suntú virtutile pentru crestinu. Colorile si mirosulu suntú indispensabile la flóri. Flóreá fara mirosu si fara coloru nu e mai multu flóre, ci o buruéna numai. Asia si la crestinu virtutile suntú strinsu legate de densulu. Fara ele densulu e unu simplu pagánu. Asia esplica si conceptulu virtutii si au dreptu.

Eu inse a-i numí virtutea o fapta a sufletulu. Cá-ci se ne intrebamu numai, ce se recere la o fapta? Negresitu ca se judeci mai nainte de a o face, seti compenesci poterile si se socoti urmarile ei, apoi se o sevirsesci. Asia si la virtute. Sufletulu trebue se o contemple mai anteu, se-i cunosca sublimitatea si inalt'a ei poteré fericitorie, apoi se si-o însúesca.

Acum dupa ce scimu cá credintia este o virtute crestinesca si dupa ce cunoscemu intielesulu cuventulu „virtute“ se trecemu la credintia ensasi si se ne intrebamu ce este credintia? La acésta intrebare

ni raspunde indata marele Pavelu: „credinția este adevărarea celor nedajduite, invederarea lucrurilor celor nevedite“ (Evrei XI. 1.) Se vedem inse ce insemneza acést'a.

Credinția este adevărarea celor nedajduite. Ce nadajduim noi? Lucruri mari si de o insemnatate deosebita intru aeveru! Se socotim numai! Cātu de scurta este viéti'a nostra pamentésca si catu de nepotrivitu imparte sórtea destinele intre moritori. Lenesiulu vicleanu adese se indulcesce de rodulu muncei celui serguitoriu. Clevertirea si invidi'a arnea cu noroi asupra numelui celui bunu. Necuratiéni'a batjocoresce omeni'a. Strembetatea biruesce asupra dreptatii. Mintiun'a desfiguréza adevéru. Faradelegea gonesce virtutea. Conceptele de bunu, frumosu, folositoriu si nobilu se par a fi date la o parte de contrastele lor, incatu ai gandi că nu moral'a represinta supremulu bunu, ci faradelegea. Este inse numai la parere asia. De multe ori vine cate unu viforu si isbindu-o o restórna din multimea intipuita. De multe ori si pre neasteptate, faradelegea, pecatulu strembetatea sunt date de golu si pedepsite dupa cuvintia. Acést'a e resplat'a, dice lumea satisfacuta. De aci inse vedem lubitiloru cumca esista o dreptate suprema, carea direge lumea si cele din lume. Pune inse dens'a tote la cale inca pre acésta lame? Nu pune. Dar fiindu ca dreptate suprema totusi trebuie se o faca acésta odata. Dar candu? Déca nu acum, déca nu in viéti'a acést'a, apoi de siguru in alta viéti'a, intro viéti'a dupa mórte. Alceum dreptatea suprema ar fi o batjocura si planta nesimtitória, piétri'a neconscia ar fi mai norocita decatn omulu, carele semte, are dorulu vorbirei, posiede ratiune si eugeta unu Ddieu. Viéti'a dupa mórte nu este o sinamagire a omului, ci nnu ce basatu pre aeveru. Popórele tóte câte au vietiniutu pre lat'a fatia a pamentului au avutu speranti'a unei asemene vietii, chiaru si cele barbare, cele selbatice chiar. De unde vedem că ideia acést'a este plantata in sinulu omenescu de ensusi santele mani ale Creatorului.

Eca deci ce speramu noi. Speramu o viéti'a dupa mórte, in carea se se complaneze neajunsurile acestei vietii pamentesci, speramu o viéti'a, in carea „se ié fiacarele dupa cum a facutu, cele ce s'au lucratu prin trupulu ori bine ori reu“ (II. cor. V. 10.)

Candu dicemu deci, credinția este adevărarea celor nadajduite, intielegemu, că credinția ni dovedesce viéti'a dupa mórte cu resplatile ei. Si acést'a face credinția intru adevéru. Asia d. e. ne asigura dens'a Amin, Amin dicitu voue, că va veni timpulu candu mortii vor audí glasulu Fiului lui Ddieu si audiendu vor invié“ (Ioan V. 25.) Aci credinția ni dovedesce invierea mortiloru. Dar candu se va intemplá acést'a? Diu'a aceea nime nu o scie nici chiar ángerii din ceriuri, va veni inse de siguru, precum vine diu'a mortii nóstre. „Intro cirta, in clip'a ochiului, in trámbiti'a cea de apoi, că-ci va trambiti'a“ (I. Corint. XV. 52.) „cei morti intru Cristosu vor invi'a ántáiu dupa aceea noi cei vii, cari vomu fi remasi ne vomu hrapi in nori intru intempinarea Domnului“ (I. Tesal. N. 16. 17.) dice credinția.

Si ce se va intempla mai de parte intréba inimi'a omului ingrijita. Credinția raspunde, că va veni Domnulu intru marirea sa cu santii sei ángerii si „va tramite pre acestia si ei vor aduná din regatulu lui tóte turburarile si pre cei ce facu nedreptate si-ii vá aruncá in cuptoriulu celu cu focu, acolo va fi plansu si scrisnirea

dintiloru. Atunci dreptii vor stralici ca sorele in regatulu tatalui loru“ (Mat. XIII. 41—43.)

Asia dovedindu credinția cele nadajduite de noi si invetiandu-né se pronunciamu in tóte dilele cuvintele din simbol „asteptu invierea mortiloru si viéti'a vécului ce va se fia“, ea este intru adevéru aceea ce o numeste Apostolulu: adevărarea celor nadajduite.

Dar credinția e totu deodată si invederarea lucrurilor celor nevedite. Ce va se dica acést'a? Se fia lucruri pre cari noi nu le vedem? Sunt fara indoiála. Voi iubiti pre pruncii, neamurile, pretenii, cunoscutii, pre deaprópele vostru. Dara ce iubiti voi in ei? Dóra pre omulu celu din afara, trupulu loru? Ei bine! Toti amu plansu desupra unui sieriu iubitu. Dar déca imprejurari neaternatória de noi au adusu cu sine ca acestu trupu iubitu seceratu de mórte se zaca mai multu neastrucatu decatn prescriu legile firei, de ce ne amu scárbitu de elu? De ce mam'a jalnica nu si-a mai sarutatu fica, sotiulu neman-gaiatu soti'a, amiculu intristatu pre amiculu? Spuneti-mi au dóra trupulu acestu rece l'ati iubitu? Au nu ati iubitu voi aceea. ce a datu trupulu viéti'a, vioitiune, amabilitate? Si ce a fostu aceea? Sufletulu lui. Acést'a a facutu ca trupulu recitu se se misce, se lucreze, se desvólte virtuti cari v'au atrasu si vi-au cuceritu inim'a in sboru. Vedem noi inse sufletulu? Noi nu-lu vedem. Si totusi credinția ni spune că omulu are sufletu si ne îndémna se portamu grija de densulu, de lucrulu celu neperitoriu. „Si Dlu Ddieu formá pre omu din pulberea pamentului si suflá intrensulu duku de viéti'a si asia se facu omulu in sufletu viu“ (Facer. II. 7.) in viéti'a credinția si îndémna intrebându: „Ce folosu are omulu de va dobandi lumea tóta si-si va perde sufletulu seu, séu ce va dá omulu in schimbú pentru sufletulu seu“ (Marcu VIII. 36. etc.)

Vediut'au cineva din noi pre Ddieu? Nu fara indoiála. Si totusi credinția ni spune că este unu Ddieu. „Audi Istraile! Dlu Ddieulu nostru este unulu Domnulu“ (A dou'a lege VI. 4.) Ne invétia apoi că acestu Ddieu este in trei fetie. „Trei sunt cari marturisescu in ceru, Tatalu, Fiulu si Dukulu Santu si acesti trei sunt un'a“ (I. Ioan. V. 7.) Mai departe ne asigura credinția că tóte cate le vedem snnt faptele mánilor sale „Tóte prin trensulu s'au facutu si fara de densulu nimicu nu s'a facutu, ce s'a facutu“ (Ioan, 2. 3.) Ea ni-lu infatiosiaza pre Ddieu pre cum e in fapta ca pre unu parinte prea bunu, dreptu si milosu „induratu si prea bunu e Domnulu; indelungu rabdatoriu si multu induratu“ (psal. 103. 8.) si ne îndémna cu totu deadinsulu se resplatimu cu iubire infocata bunatatea lui, mil'a lui, ingrijirea lui. „Se iubesci, dice, pre Domnulu Ddieulu teu din totu sufletulu teu. din tóti inim'a ta si din tóta poterea ta si din totu cugetulu teu“ (Luc. X. 27.)

Viéti'a vecinica nu a vediuto nime dintre r. Si totuti o speramu. Unu ce firescu, unu presimtiu internu, ne face se o prevedem se o asteptamu. Credinția intaresce acestu presimtiu alu nostru, ne areta cumca intru adevéru ne astépta pre toti acést'a viéti'a si ne invétia cumca numai ferindu-ne de reu. fugindu de intunerecu, urindu neadeverulu, parasindu strimbatatea, ocolindu pecatulu, cultivendu virtutile si perfectiunandu-né prin trensele mereu, vomu ajunge a ne impartasi de fericirile ei, ca-ci viéti'a de veci aduce cu sine un'a din doue, ori fericire nestirbita, ori osanda nesfirsita. Vor invié cei ce au facutu bine intru invierea vietii, éra cei ce au facutu rele intru moierea judecátii“ (Ioan. V. 29.)

Angeri vediu'tă cineva dintre noi? Cu tôte aceste mintea sanetósă ne irvatia; cumca între noi, între sufletele nóstre pangarite prin pecat si între fiinti'a suprema, pre care o numim Ddieu, nu este locu golu, ci trebuie se fia inca alte fiintie mai bune decâtu noi, fiintie sante, spirituale, ce se inchina Tatalui in dahu si adeveru. Aceste fiintie le numim angeri. Credinti'a ne arata in nenumerate locuri ale santei Scripturi cumca exista aceste fiintie.

Din tôte aceste vedemu cumca intru adeveru credinti'a este invederarea lucrurilor nevediate. Incatu ni permitu semtiurile nóstre marginite credinti'a ni invederéza lucrurile nevediate. Cătu ne areta densa e de ajunsu spre mantuirea nóstă. Mai multu nu potemu cuprinde. Lucrurile cele de lipsa spre mantuire ni le invederéza, dupa mórte le vomu vedea aeve. „Acum vedemu că prin oglinda, dice marel Pavelu, éra atunci fatia in fatia; acum cunoscu din parte, éra atunci voiu cunósce precum si sum cunoscutu“ (I. Cor. XIII. 12.)

Éca ce este credinti'a. Firm'a nóstă convingere, cumca este unu Ddieu, că omulu nu consta numai din trupu, ci si din sufletu nemoritoriu si că pre toti ne astépta dapa mórte, viéti'a de veci cu resplatile ei. Bine! diceti voi, credinti'a acést'a o avem noi toti. Noi nu ne indoimu că este unu Ddieu, credemu că omulu are sufletu nemoritoriu, credemu si in viéti'a de veci! Bine faceti, ve respundu eu. „Dracii inca credu si se cutremura.“ (Iacob. II. 19.) Dar atâta nu e de ajunsu fratilor! Voi ati contemplatu numai virtutea credintiei. Voi vati convinsu numai că credinti'a e sublima si fericitória. Insusitu-vati inse voi credinti'a? Voi diceti că credeti in Ddieu. Dar impliniti voi ceea ce ve prescrie credinti'a? Inchinati-ve voi Lui cu Duhulu si cu adeverulu? Au nu sunt multi, fórte multi crestini cari nu numai că nu facu acést'a, ci din contra iéu numele Dlui indesiertu si desantiescu dilele ronduite spre marirea acestui nume? Voi credeti, că omulu are sufletu nemuritoriu si bine faceti, că asia e intru adeveru. Dar ce ajuta acést'a credintia, când vedemu crestini nenumerati că in locu de alu impodobi cu virtuti, 'lu inéca in tin'a patimiloru, 'lu ucidu prin pecate si faradelegi, voi credeti, că pre toti ne astépta o viéti'a de veci. Ei dar ce lucrati fratiloru! Au nu ve gerati ca si candu nu ati mai parasi acestu pamentu? Au uu ve portati asia ca si candu ati fi luat pamentulu acést'a in posesiune vecinica si ca si candu ati fi biruitu mórtea si ati fi asediato pentru totu deuna zavóra vecinice? Si voi diceti că aveti credintia! Aveti in fapta numai inchipuirea credintiei. Sevirsiti prescisele ei, si vi-ati insusitu intrég'a virtute. Credeti cu inim'a, marturisiti cu gur'a, impliniti cu fapt'a, atunci aveti credintia neclatita si mantuitória. In dar vei crede cu inim'a, déca negi cu fapt'a. Credinti'a ta e desiérta, e fara de rodu. In dar credi tu cu inim'a că Cristosu Dlu s'a aretatu in trupu, s'a vediutu de ómeni, a inviatu din morti, s'a inaltiatu la ceriu intru marire, déca in fapta nu te tieni de invetiaturile lui, nu marturisesci legea lui, te lapedi de biseric'a lui. Credinti'a ta e insielatória, e mórta, ca ci dice Dlu: „Carele se va lapada de mine inaintea ómeniloru, me voi lapadã si eu de densulu inaintea Tatalui meu, carele este in ceruri“ (Mat. X. 33.)

Aceea e credintia via si adeverata, carea se dovedésce in totu momentulu si între tôte imprejurarile, carea e aduncu sadita in inima, e tienuta cu statornicia barbatésca si e exprimata prin fapte crestinesci,

ca-ci dice apostolulu: „cu inim'a se crede spre dreptate éra cu gur'a se marturisesce spre mantuire“ (Rom. X. 10.)

Cautati deci Iubitiloru! de ve insusiti virtutea credintiei cei adeverate, ca-ci numai asia veti potea canta fara osanda cu maic'a nóstă biseric'a dreptmaritoria: „vediut'amu lumin'a cea adeverata, luatamu duhulu celu cerescu. Aflalamu credinti'a cea adeverata, nedespartitei Stei Treimi se ne inchinamam ca aceea ne-a mantuitu pre noi“ Aminu.

Sredistea-mica in Iuliu 1880.

Mihailu Juica
presbit. or. rom.

Nr. 16. Dela Directiunea „asociatiunei nationale in Aradu pentru 1880. cultur'a poporului romanu“

P. T. Domnule!

Directiunea subsemnata Ve aduce la cunoscintia că la 10 Maiu nou a. c. „Asociatiunea nationala in Aradu pentru cultur'a poporului romanu“ a intratu éra in curentulu afaceriloru sale.

Impregiurari nefaste au jignitu pe unu timpu activitatea asociatiunei nóstre, carea mai nainte luase unu aventu atâtu de imbucuratori.

Cine, cu anima susceptibila de progresulu nationalu, cu interesare de cultur'a poporului romanu, n'a simtitu cu dorere stagnarea lucrurilor asociatiunei?

Care romanu n'a doritu ca acéstă asociatiune, acestu factoru puternicu alu culturei nationale se se urce éra la nivelulu unde a fost, de unde prosperandu si in florindu se reverse radiele binefacetorie ale culturei in tôte péturile poporului romanu?

„Asociatiunea nationala in Aradu pentru cultur'a poporului romanu“, — acestu institutu culturalu uniculu in tóta Ungaria, rezultatulu osteneleloru si sacrificieloru atâtoru romani, — se póte óre ca se nu devina paladiulu de cultura si literatura romana că- rora o menira bravii ei intemeietori?

Cine nu-si aduce aminte că ce éra asociatiunea in trecutu, ce se dicea o adunare generala a ei in anii de flóre, ce importantia culturala si sociala avea o adunare generala, cum undulá pe stradele Aradului multimea romaniloru adunati cu sant'a devisa a culturei, gata a sacrificá dupa potentia pe altariulu ei — de unde se stemperá setea de cultura a multoru teneri romani?!

Prin participarea numerosa, emulare in contribui si prin sacrificie de totu felulu romanimea intréga a recunoscutu necesitatea asociatiunei, a disu că trebuie se traésca, că-ci multi teneri lipsiti de midilóce reclama ajutoriu pe carier'a studiului!

Indemnata de santieni'a causei si vediendu dorinti'a publica, Preasanti'a Sa Dlu episcopu eparchialu Ioanu Metianu a convocat pe 10 Maiu nou. a. c. adunarea generala a asociatiunei.

La apelulu parintescu alu bunului Archipastoriu unu publicu numerosu a luat parte cu o viua interesare la adunarea generala, si dupa ce a primitu reportulu comisiunei esmise de adunarea generala din urma despre censurarea socotiloru asociatiunei, a alesu biroulu adunării generale pe 3 ani, si Directiunea asociatiunei pe unu anu, conformu statuteloru precum urméza:

biroulu adunării generale: presiedinte Preasanti'a Sa Dlu episcopu eparchialu Ioann Metianu, vicepresiedinte primu magnificulu Dnu Sigismundu Popovi-

ciu presedinte la tribunalul reg. in Karczag; vice-presedinte alu doilea spect. Dnu Alessiu Popoviciu avocatul in Sant-An'a; notari: Atanasiu Tuducescu si Romulu Ciorogariu.

b) *Directiunea asociatiunei*: directorul primariu: Ilustr. Sa Dlu Antoniu Moesonyi proprietariu mare; directorul secundariu spect. Dnu Davidu Nicora controloru la sedri'a orfanala cottensa in Aradu; esactoru Georgiu Purcariu contabilu; perceptoriu responsabilu Dr. Lazaru Petroviciu profesor; economu Iosifu Botto avocat; fiscalu Iosifu Popoviciu avocat; bibliotecariu Vasiliu Mangra profesor; membrii: Res. Dni Iosifu Goldisiu protosincelu si profesorul licealu, Ioanu Berceanu protopopu gr. catolicu; apoi Dnii: Stefanu Antonoviciu asesoru la sedri'a orfanala cottensa, Ioanu Popoviciu Desseanu avocat, Dr. Ioanu Papu avocat, Ioanu Beiesiu avocat, Dr. Nicolau Oncu avocat, Dr. Georgiu Vuia medicu, Augustinu Hamsea profesor, Teodoru Ceontea profesor si Aureliu Suciul avocat totu din Aradu, si Ioanu Cióra preotu in Micalac'a.

Dupa alegerea directiunei, asociatiunea numai decâtu s'a instalatu in localitatile sale oferite gratis, pe timp de unu anu, din partea cetateniloru romani din Aradu; aci in localitatile asociatiunei (in Aradu. strad'a mielului, etagiulu dela cafén'a König) sunt puse la dispositiunea membriloru: bibliotec'a, diarie etc. *)

Pentru ca activitatea asociatiunei se nu suferu nici o întârziere, Directiunea a aflatu de bine a se adresá catra intregu publiculu romanu cerendu-i succursulu la inaintarea scopuriloru de cultura ale asociatiunei; deci

P. T. Dta esti rogatu cu tóta onórea ca, avendu in vedere cultur'a poporului nostru si spriginulu ce trebuie se-lu aretámu catra tenerimea nóstra lipsita de midilóce pentru a poté studia si a se inavuti cu sciinti'a, se binevoesci a Te inscrie de membru alu asociatiunei pe bas'a si in iutiesulu statuteloru cari le impartasimu in estrasu langa acestu apelu.

Totodata Te rogámu se binevoesci a face o lista si a indamna si pre altii a se inscrie de membri, ér dupa înscriere vei bine voi a tramite list'a: perceptorului Dr. Lazaru Petroviciu in Aradu, impreuna cu tacs'a de membru pe semestrulu primu, dela fiacarele inscrieru in lista de membru.

Spre orientare adaugemu aci cá on. dame inca potu fi membre.

Dupa ce Directiunea va primi list'a membriloru va tramite fiacáru o declaratiune prin care recunósce a fi membru, pentru a o subscrie si retramite Directiunei.

Despre banii ce voru incurge la perceptorulu asociatiunei ca tace dela membri, fiacare individu înscrieru de membru va capeté fara întârziere: chiantia de adreptulu la adres'a lui propria.

Pentru ca publiculu se aiba cunoscentia curenta despre tóte afacerile asociatiunei, Directiunea va face reportu si-lu va publicá in foile nationale.

Aradu 2 Iuliu nou 1880, din siedinti'a Directiunii asociatiunei nationale in Aradu pentru cultur'a poporului romanu.

Davidu Nicora m. p.

Atanasiu Tuducescu m. p.

directoru secundariu, ca presedinte.

notariu.

*) Spre orientarea on. publicu facemu cunoscentu si aceea, cá pentru distractiuni sociale si pentru comoditatea cercetatoriloru, in localitatea asociatiunei se afla si restauratiune.

Diverse.

* **Ilustritatea Sa Dlu Episcopu diecesanu Ioanu Metianu** a reñtorsu dela Budapest'a si luni in 18/30 Augustu va porni la Sibiu spre a participá la siedintiele plenaria ale consistorialui metropolitanu.

* **Consistoriulu Metropolitanu**, este convocatu la siedintia plenaria pe mercuri in 20 Augustu 1880.

* **Congresulu nationalu bisericescu** alu provinciei nóstre metropolitane, precumu suntemu incunoscentiati pe cale privata, se va intruni, conformu dispusetiuniloru statutului organicu, in 1/13 octobre a. c. Escelenti'a Sa, Inaltu Presantitulu Archiepiscopu si Metropolitu Mironu Romanulu, deja a si avisatu guvernulu Maiestatii Sale despre convocarea congrésului pe terminulu sus atinsu.

* **Bisericiile in Rusi'a.** — Dupa unu raportu publicatu de santulu Sinodu exista acumu in Rusi'a, afara de catedrale, 35,000 de biserici, servite de 37,718 preoti si 11,857 diaconi. Statutulu contribuete la intretinerea a 17,997 biserici cu o suma annuala de 4,386,312 ruble.

„Timp.“

* **Representatiuni teatrale romane.** Cetimu in „Romanulu“: „Aflamu ca d. I. D. Ionescu, simpaticulu nostru artistu formandu o mica trupa de actori romani bine alesi va pleca in cureuda in Transilvani'a cá se dé in orasiile de acolo representatiuni teatrale si apoi va face o excursiune prin Bucovin'a si prin Banatu totu in acelasi scopu. Foile de peste Carpati se plangeau ca artistii romani au parasitu cu deservarsire provinciile romane din imperiulu vecinu D. Ionescu voiesce se dovedésca ca, intru catu 'lu privesce, acést'a plangere nu e intemeiata si astu-felu fratii nostri transcarpatini isi voru vedé realizata dorinti'a de a mai audi resunendu pe scenele loru dulcele versii romanesci.“ — Felicitamu pe d. Ionescu pentru hotarirea salutara ce a luat'o si 'lu asiguramu inainte de simpaticulu nostru concursu la acést'a frumoasa intreprindere.

„G. T.“

* **Bataia pe strada.** In septamana trecuta redactorulu Bartók atacá in strad'a principala a capitalei pe redactorele Verhovay, si se batura cumu se cade. Aibe ori si care ori si ce motivu, faptulu remane unu scandalu publicu, care caracterizeza cultur'a celoru ce dau tonu in politic'a ungerésca.

„Luminat.“

Concurre.

Se escrie concursu pentru deplinirea vacantului protopresviteratu al *Borosineului* pe langa dotatiunea urmatóre:

I

din protopresviteratu

a) dela fiacare parochu, administrator parochiale si capelanu cu capelania sistemisata câte unu cubulu de cucurudiu sfarmatu:

b) dela fiacare cununia câte 2 fl. v. a. pentru siedula:

c) pausal pentru cancelari'a protopopésca pana la 200 fl. pe langa substernerea scótelei la sindulu protopopescu.

II

dela parochia din Borosineu

a) Un'a sesiune de pamentu parochialu in natura, din 32 de jugere.

b) birul preotiescu dela 130 de case dupa usulu de pana acuma.

c) Venitele stolare din acést'a parochia.

Recurintii au să produca documente autentice, că pe langa științele teologice posedu și cele juridice și filosofice, ori optu clase gimnaziale, și că sunt bine meritați pe terenul bisericescu conformu §-lăi 8 din Regulamentul pentru deplinirea protopopiatelor.

Terminulu pentru insinuarea recurselor se define pe **17 septembrie 1880**, fiindu aceste, adresate comitetului protopopescu al Borosineului a se tramite Comisariului consistorialu Iosifu Goldisiu protosințelu episcopescu in Aradu; când apoi in duminică din 21 septembrie st. v. la 10 ore a. m. membrii Comitetului protopopescu intrunți la Borosineu voru censura recurselē intrate.

Datu in Borossebesiu la 10 Augustu 1880.

Comitetulu protopopesca.

In contielegere cu mine: **Josifu Goldisiu** m. p. Comisariu Consistorialu.

Pentru deplinirea statuienei invetiatoresci din **Zimbru** in inspectoratulu Jenopoliei (Borosineu) cu terminulu de alegere pe **14 Septembrie a. c. st. v.**

Salariulu 157 fl. 50 cr. v. a. 5 cubule de grau, 5 de cucurusu, 12 orgii de lemne, din care este a se incaldi si scola, cuartiru cu gradina.

Dela recurrenti se cere se produca testimoniu de preparandie, de calificatiune, si se aiba cunoscintia limbei magiare, apoi pona la dioa alegeri in vre-o duminică ori serbatoare, se se prezenteze la s. Biserica de acolo, ca se si arate desteritatea in cantarile bisericesci si tipicu.

Recurselē adresate comitetului parochialu se voru trimite pona la 7 Septembrie a. c. st. v. inspectorului scolaru Nicolau Beldea in Borosineu care e si posta ultima, cele mai terdiu intrate nu se voru lua in consideratiune.

Zimbru 9 Augustu 1880.

Comitetulu parochialu

Cu scirea mea: **Nicolau Beldea** insp. scol.

Pentru statuiene a invetiatoresca gr. or. din comun'a **Ravn'a** inspectoratulu Jenopoliei, cottulu Aradu se escrie concursu cu terminulu de alegere pe **21 septembrie a. c. st. v.**

Emolumintele suntu: 70 fl. v. a. 5 cubule de grâu, 5 cubule de cucurudiu, 1 si 1/2 jugeru pamentu aratoriu, 8 orgii de lemne din care este a se incaldi si scola, cuartiru cu gradina de sementu.

Doritorii de a ocupa acestă statuiene sunt avisati recurselē lorū instruite in sensulu statutului organicu si adresate comitetului parochialu, celu multu pana la 15 septembrie a. c. st. v. ale trimite inspectorului de scole Nicolau Beldea in Borosineu, care este si posta ultima. Recurselē intrate dupa acestu terminu nu se voru lua in consideratiune.

Ravn'a 14 aug. 1880.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Nicolau Beldea** m. p. inspectoriu.

Dăvenindu postulu invetiatorescu din **Pustinisiu** in vacantia, prin acestă se escrie concursu pre acelu postu cu terminulu de alegere pe **7 septembrie st. v.**

Emolumintele suntu:

1. In bani gata 105 fl. v. a.
2. 50. meti grâu
3. 1 maja elisa
4. 1/2 maje sare

5. 12 punti lumini

6. pentru macinatura 12 fl. v. a.

7. 2 stangini de lemne

8. 8 stangini de paie din care se va incaldi si scola

9. jumetate din venitul pomiloru si a pomeloru din scola de pomaritu

10. pentru visitarea mortului 30 cr. dela ingropatiuni unde va fi poftitu 20 cr.

Reflectantii la acestu postu au a-si adresa recurselē catra comitetulu parochialu din Pustinisiu prin Dlu inspectore scolaru. Iosifu Gradinariu per Vinga in Secsany.

Pustinisiu la 2 Augustu 1880.

Comitetulu parochialu

In contielegere cu mine: **Josifu Gradinariu** m. p. insp.

Pentru ocuparea postului de capelanu class'a II. langa veteranulu parochu Nicolau Grozescu din **Belintiu**, la prim'a alegere, — intrandu numai unu concursu prin acestă de nou se escrie concursulu cu terminulu de alegere pe diu'a de **7 Septembrie 1880**.

Emolumintele suntu: 10 lantie de pamentu, si a treia parte din venitele stolari dela 230. de case.

Recurintii suntu avisati, recurselē lorū, adjustate conformu preseriseloru Statutului organicu, si adresate Comitetului parochialu, — pana la 6 Septembrie a. c. ale tramite parintelui protopopu Georgiu Cratiunescu in Belintiu; si — conformu §-lui 8. din „Regulamentul pentru parochie,“ — a se prezenta in santă biserica de acolo spre a-si areta desteritatea in cantari ori cuventari bisericesci.

Belintiu, 27. Iuliu 1880.

Comitetulu parochialu

In contielegere cu mine: **Georgiu Cratiunescu** m. p. protop.

Se deschide pentru unu stipendiu de 120 fl. din fondatiunea „**Gavriilu Fauru**“ de Teiusiu.

Recurintii au se asterna recurselē lorū **pana in 1 Septembrie a. c. stil. vechiu**, la Consistoriulu din Oradea-Mare, instruite cu adeverintie că suntu romani gr. or., seraci si diliginti intru invetiaturile ramului ce si-au alesu.

Se voru preferi descendentii de lini'a barbatēscă Fauru, apoi descendentii din lini'a femeēscă.

Aradu. 21. Iuliu, 1880.

Ioanu Metianu m. p.

Episcopulu Aradului

Pentru alegerea unui invetiatoriu definitivu la scola confes. gr. or. romana din comun'a **Cavaran** se publica prin acestă concursu cu terminulu **pana la 21 Augustu c. v.** că dioa de alegere pre langa urmatoarele emoluminte:

Salariu anualu 300 fl.

Scripturistic'a 10 fl.

pentru conferintiele invat. 10 fl.

lemne de arsu pentru sine si pentru scola 10 orgii, 2 jug. pamentu aratoriu, Cuartiru liberu cu gradina de 800 s. □

Cei ce dorescu se ocupe acest postu, au se snsterna petitiunile pe calea protopresbiteratului din Caransebesiu catra comitetulu par. din Cavaran indreptate si instruate cu documintele recerute de statutulu org. si normativele consistoriale, mai de parte au concursintii mai nainte de dioa alegerii se se arate in vre-o duminică s'au serbatore in comuna spre asi arata desteritatea in cantare si tipicu.

Din ședința comitetului parohialu din 21. Iuliu 1880. În conțelegere cu prea on. d. protopresbiteru tractualu.

Comitetulu parohialu.

Conformu ordinațiunei Venerabilului; consistoriu gr. or. Oradanu dtto 23 Iuniu a. c. Nr. 408. B. se escrie concursu pentru parohi'a vacanta din *Sierghisul* de clasa a III-a protopresbiteratulu Pestesinlui Cottul Bihoru cu terminu de alegere *pe 31 Augustu st. v.*

Emolumintele sunt:

1. Dela 100 numere case nn'a vica cucurudiu sfarmatu

2. folosirea aloru 10. jugere pamentu aratoriu

3. dela tóta casa una diua de lucru cu palmile

4. 2. orgii de lemne, stótele indatinat si cuarțiru liberu cu doue chilii.

Doritorii de a ocupa acésta parohia suntu pofitiți a-si trimitte recursele instruate în sensulu statutulu organicu si regulamentulu pentru parohii, adresate Comitetulu parohialu Administratorulu ppescu. O. D. Teodoru Filipu în Lugasiulu de sus pana la terminulu sus pomenitu, posta ultima Elesd.

Datu în Sierghesiu în 27. Iuliu st v. 1880.

Comitetulu parohialu.

În conțelegere cu: **Teodoru Filipu** m. p. Administr. ppescu.

Pentru stațiunea invetiatorésca gr. or. din comun'a *Paulisiu*; protopresbiteratulu si Comitat. Aradu, se escrie concursu cu terminulu de alegere *pe 17 Augustu st. v.*

Emolumintele sunt:

1. Salariu anualu 200 fl. v. a.

2. Pamentu de aratu 16 jugere.

3. Pentru invetiatoriu si scóla 12 orgii de lemne.

4. Diurne pentru conferințele invetiatoresci 10 fl.

5. Pentru curățirea si incaldirea scólei 12 fl.

6. Tace la mormentari câte 50 cr.

7. Cortelu liberu cu 3 chilii si gradina.

Doritorii de a ocupá acestu postu suntu avisati a-si tramite suplicele sale nainte de alegere, cu urmatórele documinte.

a) Testimoniu celu putinu de 4 clase elementare (norme.)

b) Testimoniu de calificatiune, adresate comitetulu parohialu gr. or. din Paulisiu, si asternute prea onoratulu inspectoru de scóle Josifu Goldisui în Aradu, avendu recurintele de a-si arat'a destertitatea sea în cantarij si tipicu în atare Dumineca séu serbatóre.

Paulisiu, 6/7 1880.

Comitetulu parohialu.

În conțelegere cu mine: **Josifu Goldisui** m. p. insp. de scóle.

Pentru deplinirea postulu de invetiatoriu la scóla gr. or. din *Medvesiu*, inspectoratulu Timisiorii, se escrie concursu cu terminu de alegere *pe 24 Augustu v. a. c.*

Emolumintele sunt: în bani 118 fl. 70. cr. 40 meti bucate, parte grâu parte cucurudiu, 8 orgii de lemne, 5 jugere pamentu aratoriu, cuarțiru liberu cu gradina, pausialu pentru scripturistica 6 fl. pentru conferinție 12 fl.

Recurinti suntu avisati petitiunile instruate conformu prescrieloru stat. org. si adresate comitetulu parohialu, a le inainta subscrisulu inspectoru de scóle per Vinga în Szécsány.

Comitetulu parohialu.

În conțelegere cu mine: **Josifu Gradinariu** m. p. inspect. de scóle.

Publicatiuni de licitatiune minuenda.

Prin dispozițiunea V. Consistoriu aradanu dtto 28 faur a. c. Nr. 450—849. epít. la biseric'a din *Pesca-rom.* concedinduse aurirea noului iconostasu (templu), vapsirea straneloru si a scauneloru, spre acestu scopu *in 10 Septem: a. c.* la 10 óre a. m. se va tiene licitatiune minuenda în scóla de langa biserică; pretiulu de strigare e 2600 fl. Licitantii se indatoréza la depunerea vadiulu de 10% Conditiiunile de licitatiune se potu vedé la oficiulu parohialu din locu.

Pesca-rom. 16 Aug. 1880.

Teodoru Dragosiu

presedintele comitetulu.

Pentru acoperirea cu sindila, ér a turnulu cu plevu, repararea si varuirea interna si externa, se escrie concursu de licitatiune minuenda, carea se va tienea *la 31 augustu v. (12 septemb n.)* 1880 la 11 óre a. m.

Pretiulu eslamarii este: 1775. fl. v. a.

Doritorii de a întreprinde acést'a lucrare sunt avisati a se presentá la cas'a bisericeii rom. gr. ort. din *Simandu* protopresbiteratulu Chisineului, provediuti cu vadiu de 10%, ér preliminarulu — si pana atunci — se póte vedea la oficiulu parohialu.

Simandu la 9/21. Augustu 1880.

Marintian Leucutia m. p.

Ioanu Voluntiru m. p.

presedt. comt. paroch.

not. com. paroch.

Alesandru Mihalovicu in Aradu

recomanda onoratulu publicu

NEGUTIETORI'A SA de MANUFACTURI, MODA si PANZARIA.

din *ptati'a Tököly.* edificiuu institutulu pedagogico-teologicu, asortata cât se póte mai bine si anume: *cu materii de haine, panza, sifonu batiste, piquet, servete, organtin, satinu bumbacu, ciorapi, bumbacu, ploiere,*

cum si haine gata pentru dame,

comesi pentru barbati, femei si prunci, halate, perdele, madratie si plapome.

De asemenea

materii pentru reverendi, precum si reverendi gata, prapore si totu felulu de odóre preotiesci.

Tóte pe langa unu servitiu cât se póte **mai promptu si cu pretiuri reduse si moderate.**